

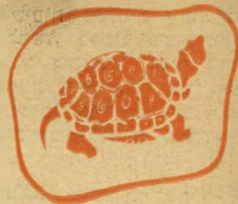

היה היה עוף לא קיים
שנצמד על ידו לא אדם
לא יכול הטיפש
להדליק לו לא אש,
וזכר מבשרו לא מעם.

יעקב גר, המתיגן

ינשף שאני דעת אמר:
גורלי האישי מר ממר,
כי עליו באור יום
את עיני לעצום
ובחושך — לקרוא אל-
אפשר!

מרים בראון, צה"ל

היה היה עם חובבי קיט
שפגש בצנח ליד זית.
הוא הזמין: "תקפצי
מתי שתרצי —
תמיד תמצאיני בכית."

ש. קולמוס, רחובות

עב מתושבי אפיקים
רצה כה לשאת מיכרקים.
הוא נכנס למפא"י
והדואר, אחי,
את התואר לתת לו
הסכים.

שושנה שווארץ, קרית ביאליק

היה היה כרב נבחר,
שנתקל ברחובות כמרחק.
הוא נבח: "רמאות!
על דבר כה פעוט
כבר דורשים כאן תשלום
במוזמן!"

מ. גורן, חדרה

זגורו המפקד המוכשר
פרות במקום גיפים מסר.
"יוחסך הבנוי,"
הוא כך האמין.
"יתוגדל אספקת הבשר!"
שמעון חסיד, נתניה

***

איש חיל-השריון מהמחיל
נקדע בטעות את הנחיל
בראותו פעם בר
התיישב ודחה,
כי חשב בטעות שזה
זחל.

מ. ונג, גב"ס

ממות יפחה זנבון
עם ממותה קבע ראיון.
היא אחרה לפנישה
רק דורות המישה.
היא חיבה, וקפא בקרחון.
יוסף רילף, חיפה

***

פינה חכמה ומפולפלת
תפרה לה מטפחת
מוגדלת.
"עם אף כה ארוך,"
היא הסבירה ברוך,
"זה נורא כשהודים
בנודת!"

ס. אלוני, טבריה

***

היה היה פיה מאוקף
שחיפו מודרני שאף.
כריא ישמח
פנה למנתח
כדי לקצר את האף.

צלה אלזג, נהריה

היה היה איש בהרסוב
שהחזיק אצלו נשר
בכלוב.
"עם קרחת בזאת,"
הוא אמר בדמעות,
"כבר הייתי מנהיג
בנישוב!"

רוני סמדר, עפולה

תחרות ההמשיר

24 המשירים הנדפסים בע-
מוד זה נבחרו מתוך 436 החמ-
שירים שנשלחו למערכת מאת
הקוראים במסגרת תחרות
החמשירים על הנושא: חיות.
החמשיר הנדפס ראשון בע-
מוד מזכה את מחברו בפרס

של 10 ל"י כמובטח ואירו ה-
חמשירים האחרים. זוכים בפרס
של ל"י אחת כל אחד. חלק
מהחמשירים הנדפסים תוקנו
כדי להתאימם לתיבועות המש-
קל החמשירי המיוחד. שלא כל
הכותבים הסתגלו אליו בשיריהם.

היה היה כרב בן-חיל
שטרח ושוטט כל הליל
בעמד ומכאוב
עד מנת יעקוב
אחרו כרב-פלא בן חיל
שטרח ושוטט כל הליל...
יכו

א. ט., גבעתיים

***

היה כרב גדש בשירות
שגידה את עיקבות
השחירות.

הודעה הוא שיגור
המשירי המבקר.
מאז הוא מחזיק לשירות.
עמי רון, משמר-העמק

מעשה ב הויר די פיקח,
עם קופת היסכון ומפתח.
כשהוצע לו לרחוק
הליבוך והבוך,
הוא השיב: "המממ...
לכסף אין ריח!"

רינה פורצקי, ירושלים

מעשה בשומפאנזה גדול
שביקש בפקיד לעמוד.
כשסרבו למבקש
הוא התריע: "מה יש?
גם אני עוד יודע למעול!"

א. ט., גבעתיים

***

מעשה בשומפאנז מרא-
חשש
שאז דארזוין כתב הוא
ברגש:
"מימן ואטום —
זה נורא ואיום!
כיצד זה אתחיל מחדש?"
מוניה שביט, גבעתיים

***

שימפאנז מרומד בעי-
נודה בו הוא אב לאנוש
לא יכול עוד נשוא
הוא הרפה ממין זה
ותלה את עצמו בראש
ברדש

עמי רון, משמר-העמק

היתה יענה מתרשיחה.
את ראשה בתוך חול
היא הניחה.
"לא פוחתת ככדל,"
היא הסבירה, "אבז
מה חבל! תסדוקתי לא
הצליחה!"

שלום קמיני, באר-שבע

***

היה היתה כתי יענה
את ראשה בקרקע היא
שכנה.

לא מהדם אימה
התחפרה באדמה:
היא רק נסת החפש
התכוונה!

א. ט., גבעתיים

מעשה כחתול משובד
שומד הוא טרף ואכה.
"לא הייתי רעב,"
הצטרף זיבב,
"אך הסבתי זיזפים לא
אוכל!"

מוניה שביט, גבעתיים

***

חתול מופיקאני נורא
טרף קנרית צעירה.
"מהאתי" אמר
לאחר שגמר,
"את כרסי בתורת
הזימרה."
נירה צדקוב, יפו